

[Justitsministeren.]

Love, saa foregriber man ikke noget, og derfor staar der her 1. Januar 1933.

Jeg skal anbefale dette Lovforslag i den foreliggende Skikkelse til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Sneum: Det er sikkert rigtigt, som det hævdes fra flere Sider, at Udviklingen af Reglerne om Inddrivelse af Skatterestancer her i Landet ikke har holdt Skridt med den Udvikling, der er foregaaet med Skatternes og Afgifternes Antal og Art, og af den Betænkning, der ledsagede den højtærede Justitsministers Forslag i Fjor, ser man, at det samme Forhold ogsaa har gjort sig gældende i andre Lande. De Regler og Bestemmelser og den Praksis, som har været anvendt ved Inddrivelse af Skatter og andre Afgifter, har af og til givet Anledning til nogen Kritik, og denne Kendsgerning har jo sikkert ogsaa været medvirkende til, at Justitsministeren har ment, at Tiden maatte være inde til at søge mere tidsvarende Bestemmelser gennemført paa det her nævnte Omraade.

Da Justitsministeren i forrige Rigsdags-samling første Gang i Landstinget fremsatte det Forslag, som vi nu behandler, blev det gennemgaaende modtaget med Velvillie, selv om der ogsaa fra flere Sider fremførtes kritiske Udtalelser, der dog ikke angik det centrale i Lovforslaget. Det var maaske heller ikke saa helt let at finde og foreslaa netop det, der kunde tilfredsstille til alle Sider. Lovforslaget naaede ikke at blive vedtaget i Landstinget i Fjor, og Justitsministeren fremsatte det saa i omtrent samme Skikkelse i Aar. I den Skikkelse, som Lovforslaget nu har faaet ved Justitsministerens og Landstingets fælles Arbejde, er det blevet noget ændret, og jeg mener ogsaa, det er blevet forbedret, i hvert Fald set fra Kommunernes Side.

I Fjor henvendte den danske Købstadforening sig til Landstingets Udvalg med en Skrivelse angaaende Lovforslaget, og heri udtalte man absolut Tilslutning til Lovforslagets § 1, hvor det bestemmes, at Kendelse om Udpantning skal afsiges af Fogeden i den Retskreds, hvorunder vedkommende Kommune hører, selv om Udpantningen skal foregaa i en anden Retskreds. Jeg tror ogsaa, man overalt i Landet vil være tilfreds med den Bestemmelse. Købstadforeningen peger i sin Skrivelse paa det uheldige i, at Lovforslagets oprindelige Bestemmelse om, at Pantefogeden ifølge Forslagets § 3, 2det Stykke, skulde autoriseres af Fogeden, og man fremhæver

det naturlige og rimelige i, at det bliver Kommunalbestyrelsen alene, der bestemmer, hvem der skal ansættes og senere autoriseres som Pantefoged. Justitsministeren og Landstinget har taget Hensyn til Købstadforeningens Skrivelse paa dette Punkt, og Forslaget, saaledes som det nu foreligger, bestemmer derfor i § 3, at Pantefogeden ansættes af Kommunalbestyrelsen, der ligeledes autoriserer de Bøger, han skal benytte ved Udpantningen.

Endvidere har Købstadforeningen peget paa det mindre heldige i, at det ifølge § 3, 5te Stykke, gøres til Pligt for Pantefogeden ogsaa at foretage Udpantninger for andre Kommuner, idet man hævder, at denne Bestemmelse vil paaføre Kommunerne meget store Udgifter. Jeg tror dog ikke, at den lille Ændring, som Landstinget har foretaget med Tilslutning af Justitsministeren, kan siges helt at imødekomme Henstillingen fra Købstadforeningens Side.

§ 5, 1ste Stykke, har under Lovforslagets Gang gennem Landstinget faaet en Tilføjelse, der er foranlediget ved en Skrivelse fra Københavns Magistrat. I denne hævder man, at Bestemmelsen om, at Fogeden, Sognefogeden eller Pantefogeden, er berettiget til med frigørende Virkning for Skyldneren at modtage en Kvittring for Skatterestancen, ikke kan praktiseres for Københavns Vedkommende; denne Bestemmelse er maaske god og fyldestgørende ude i Landdistrikterne, men i Hovedstaden og i hvert Fald de store Købstadkommuner kan den ikke ret vel praktiseres. Den Tilføjelse, Paragraffen nu har faaet, aabner Mulighed for Justitsministeren til at give Dispensation for de Kommuner, som har faste Skattekontorer, saaledes at det kan blive ved de hidtil paa dette Omraade gældende Regler. Jeg tror ogsaa, det er meget heldigt, at denne Tilføjelse er blevet vedtaget i Landstinget.

Jeg skal for øvrigt ikke gennemgaa det foreliggende Lovforslags enkelte Paragraffer. Den højtærede Justitsminister har lige foretaget en Gennemgang af dem, og jeg skal henholde mig til hans Udtalelser.

Fremgangsmaaden ved Inddrivelse af Skatter og Afgifter hviler i alt væsentligt paa Lovgivningsbestemmelser endogsaa fra forrige Aarhundrede, hvortil de forskellige Skattelove og Retsplejelove i Tidens Løb har føjet enkelte andre Regler. Justitsministeren har her forelagt et selvstændigt Lovforslag angaaende disse Regler, og dette vil sikkert anerkendes fra alle Sider. I Bemærkningerne til Lovforslaget fra i Fjor peger den højtærede Minister selv paa, at